

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/22/2016
Identifikačné číslo spisu:	5109010305
Dátum vydania rozhodnutia:	27.07.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Šimonová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:5109010305.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Aleny Šiškovcej a JUDr. Martina Bargela na neverejnom zasadnutí 27. júla 2016 v Bratislave, v trestnej veci obvinenej Y. X. a spol., pre zločin úverového podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona spáchaného v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, o dovolaní obvinenej Y. X. proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 23. júla 2014, sp. zn. 2To 54/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvinenej Y. X. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Žilina z 10. apríla 2014, sp. zn. 32T 41/2009, bola obvinená Y. X. uznaná za vinnú zo spáchania: v bode 1/ /spoločne aj so M. M./ zo zločinu úverového podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona spáchaného v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona a v bode 2/ zločinu úverového podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona a prečinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe, že

v bode 1/

M. M., ako jediný štatutárny zástupca spoločnosti P., s.r.o. od 9. januára 2007, so sídlom v M., Q. XX, IČO: XX XXX XXX, po vzájomnej dohode so Y. X., žiadosťou zo dňa 19. januára 2007 požiadala Tatra banku, a.s., Bratislava Hodžovo námestie 3, prostredníctvom pobočky v Žiline, Mariánske námestie č. 196/9, o úver P., s.r.o. v maximálnej výške 3 000 000 Sk, t.j. 99 581,57 eura, s deklarovaným účelom prefinancovania obchodných aktivít, k žiadosti ktorej boli na požiadanie banky predložené požadované doklady preukazujúce finančnú situáciu spoločnosti P., s.r.o. (do 8. januára 2007 obchodné meno R., spol. s.r.o., so sídlom v M., X. XX/XX), a to Daňové priznanie k dani z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie 2004, 2005 a 2006 spolu s prílohami, ktoré tvoria Výkazy ziskov a strát za príslušné zdaňovacie obdobia a Súvahy k 31. decembru 2004, 31. decembru 2005 a k 31. decembru 2006, z dokladov ktorých boli doklady za roky 2004 a 2005 overené overovacou pečiatkou Daňového úradu Žilina II, ďalej potvrdenie Daňového úradu Žilina II zo dňa 29. januára 2007 o neexistencii daňových

nedoplatkov, potvrdenie Sociálnej poisťovne zo dňa 29. januára 2007 o neexistencii nedoplatkov na poistnom a poplatkoch za žiadateľa o úver, doklady ktoré predložila v banke Y. X., pričom vystupovala ako ekonómka - analytička spoločnosti P., s.r.o. a tiež konzultovala v banke možnosť poskytnutia úveru ešte pred podaním žiadosti o úver, na základe vyššie uvedených dokladov bola žiadosť o úver pod číslom XX-XXXXXXXXXX bankou posúdená a schválená, následne dňa 15. marca 2007 bola medzi veriteľom Tatra bankou, a.s. a dlžníkom P., s.r.o. uzatvorená zmluva o splátkovom úvere pod číslom totožným s číslom žiadosti a dňa 16. marca 2007 bola suma 3 000 000 Sk, t.j. 99 581,757 eur, prevedená na účet P., s.r.o., číslo: XXXXXXXXXXXX, vedeného v Tatra banke, a.s. úver, ktorý bol ešte v ten istý deň z účtu čerpaný, následne však bolo zistené, že žiadateľ P., s.r.o. má daňové nedoplatky z rokov 2004 až 2007, teda potvrdenie Daňového úradu Žilina II zo dňa 29. januára 2007 o nedoplatkoch na daniach a aj potvrdenie zo Sociálnej poisťovne, pobočka Žilina zo dňa 29. januára 2007 o tom, že voči spoločnosti P., s.r.o. neeviduje žiadne nedoplatky na poistnom a poplatky sú fiktívne, predmetné potvrdenia neboli vystavené Daňovým úradom Žilina II ani Sociálnou poisťovňou pobočka Žilina, rovnako sú fiktívne aj daňové priznania k dani z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie 2004, 2005 a 2006 s prílohami, teda M. M. aj Y. X. vedeli, že finančná situácia spoločnosti P. nie je dobrá a že by banka úver neschválila, pred pracovníkmi banky M. M. vystupovala ako pracovníčka, ktorá pracovala na riadiacej funkcii v spoločnosti R., spol. s.r.o., ešte pred jej odkúpením, avšak v tejto spoločnosti nikdy nepracovala a Y. X. vystupovala ako ekonómka - analytička spoločnosti P., s.r.o., čo tiež nebola pravda, pričom tak konali s úmyslom vylákať úver, za účelom ktorým vyhotovili fiktívne potvrdenia a doklady z Daňového úradu Žilina II a Sociálnej poisťovne, pobočka Žilina, ktoré následne predložila banke Y. X., pričom vedeli, že finančná situácia spoločnosti P. nie je taká ako ju deklarovali, uviedli tak banku do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a jeho splácania, čím Tatra banke, a.s., Bratislava, Hodžovo námestie č. 3 spôsobili škodu vo výške 99 581,757 eura, t. j. 3 000 000 Sk, z ktorej sumy M. M. na požiadanie banky zabezpečili vrátenie 43 152,095 eura, t.j. 1 300 000 Sk,

v bode 2/

dňa 11. októbra 2007 navštívila a osobne požiadala v OTP Banka Slovensko a.s., pobočka Žilina, ul. Sládkovičova 9 o poskytnutie spotrebného úveru vo výške 3 000 000 Sk, t.j. 99 581,757 eura a k žiadosti o úver priložila falošné doklady a to: znalecký posudok č. 88/2007 zo dňa 17. septembra 2007 znalca Ing. K. E., H. č. X, J., rodný list s menom matky H. H., občiansky preukaz na meno H. X., rod. H., preukaz poistenca na meno H. X., Rozsudok v mene Slovenskej republiky o rozvedení manželstva H. X., výpis z listu vlastníctva č. XXXX, Rozhodnutie- Stavebné povolenie zo dňa 23. marca 2005, pričom nehnuteľnosti /parcely a dom/ uvedené v znaleckom posudku č. 88/2007 a zapísané na LV č. XXXX, kat. uz. R. v skutočnosti neexistujú, osoba H. X. stotožnená podľa čísla predloženého občianskeho preukazu je F. F., nar. XX. H. XXXX, bytom F. XX/XXX, R., osoba H. X. stotožnená podľa rodného čísla na predloženom občianskom preukaze je H. X., nar. XX. Q. XXXX, bytom S. XXXX/X, U., predložený znalecký posudok č. 88/2007 nevypracovala znalkyňa Ing. K. E., čím sa obvinená pokúsila vylákať od banky úver vo výške 3 000 000 Sk, t.j. 99 581,757 eura, tým, že uviedla OTP banku do omylu v otázke splnenia podmienok na jeho poskytnutie uvedením nepravdivého údaju v rubrike špecifikácia zabezpečenia, v rubrike Identifikačné údaje žiadateľa Žiadosti o poskytnutie spotrebného úveru ako aj predložením nepravého listu vlastníctva č. XXXX, kat. uz. R. a pozmeneného občianskeho preukazu, čím sa pokúsila od OTP Banky vylákať spotrebný úver vo výške 99 581,757 eura, t.j. 3 000 000 Sk.

Súd prvého stupňa podľa § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu, pretože mal za to, že trest uložený skorším rozhodnutím, t. j. rozsudkom Okresného súdu Martin, sp. zn. 2T 76/2011, z 27. októbra 2011, právoplatným 27. októbra 2011, ktorým bol obvinenej uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 11 rokov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia, je na ochranu spoločnosti a nápravu páchatelia dostatočný.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodenú spoločnosť Tatra banka, a.s., Hodžovo námestie 3, Bratislava, IČO: 00686930, s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie poškodená spoločnosť Tatra banka, a.s. Bratislava, a to proti výroku rozsudku, ktorým bola s uplatneným nárokom na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie.

Rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 2To 54/2014, z 23. júla 2014 odvolací súd o odvolaní poškodenej spoločnosti rozhodol tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. f/, ods. 2 Trestného poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Žilina, sp. zn. 32T 41/2009, z 10. apríla 2014 v časti výroku o náhrade škody, ktorým bola poškodená spoločnosť Tatra banka, a.s., Hodžovo námestie 3, Bratislava, s nárokom na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku obvineným 1/ Y. X. a 2/ M. M. podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenej spoločnosti Tatra banka, a.s., Hodžovo námestie 3, Bratislava, IČO: 00686930, škodu vo výške 66 487,76 eura (šesťdesiatšesťtisícštyristoosmedsiatsedem eur, sedemdesiatšesť centov).

Proti tomuto rozsudku podala obvinená Y. X. prostredníctvom svojej obhajkyne 09. decembra 2015 dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/, písm. k/ Trestného poriadku, a teda z dôvodu, že bolo zásadným spôsobom porušené právo obvinenej na obhajobu, rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia a napokon z dôvodu, že proti obvinenej sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo nepripustné.

Obvinená v podanom dovolaní namietala, že v dobe rozhodovania Okresného súdu Žilina existovala prekážka právoplatne rozhodnutej veci podľa § 9 ods. 1 písm. e/ Trestného poriadku, ktorou bol rozsudok Okresného súdu Martin z 27. októbra 2011, sp. zn. 2T 76/2011, právoplatný 27. októbra 2011, ktorým bola uznaná za vinnú zo spáchania zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona za skutok z 15. decembra 2006 a z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu podvodu v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 221 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona za skutky z 19. januára 2010 a za skutok, ktorý mala spáchať v presne nezistený deň v decembri 2009. Podľa § 122 ods. 10, ods. 13 Trestného zákona totiž skutok, za ktorý bola právoplatne odsúdená 27. októbra 2011 rozsudkom Okresného súdu Martin, sp. zn. 2T 76/2011, s protiprávnym konaním, ktorého sa dopustila od 09. januára 2007 a 11. októbra 2007, za ktoré bola odsúdená rozsudkom Okresného súdu Žilina, sp. zn. 32T 41/2009, tvoril tri čiastkové útoky jedného pokračovacieho trestného činu úverového podvodu, čiastočne v štádiu pokusu. Skutky prejednávané pred Okresným súdom Žilina tak mali byť posudzované ako čiastkové útoky pokračovacieho trestného činu ku skutku z 15. decembra 2006, ktorý už prejednal a právoplatne odsúdil Okresný súd Martin dňa 27. októbra 2011.

Ďalej obvinená v dovolaní namietala, že vo vzťahu ku škode, jej vzniku a príčinnej súvislosti so spáchaným trestným činom nebolo uskutočnené dokazovanie, nakoľko prvostupňový súd odkázal poškodenú na občianske súdne konanie a v odvolacom konaní sa odvolací súd obmedzil iba na konštatovanie o potrebe aplikovať ustanovenie § 287 Trestného poriadku. Dokazovanie vo veci náhrady škody však nevykonával. Odvolací súd v ďalšom poukázal iba na opis skutku a na skutočnosť, že si poškodená uplatnila nárok na náhradu škody riadne a včas. Odvolací súd sa vo svojom rozhodnutí odchýlil od skutkového stavu popísaného súdom prvého stupňa, ktorý v bode 1/ uviedol, že Tatra banka, a.s. Bratislava, Hodžovo námestie č. 3 spôsobili škodu vo výške 99 581,757 eura, t.j. 3 000 000 Sk, z ktorej sumy M. M. na požiadanie banky zabezpečila vrátenie 43 125,095 eura, t. j. 1 300 000 Sk (nezaplatený rozdiel 56 429,662 eura). Odvolací súd totiž v rozsudku konštatoval, že poškodenej spoločnosti Tatra banka, a.s. Bratislava spôsobili škodu vo výške 99 581,757 eura, z ktorej sumy M. M. zabezpečila vrátenie vo výške 23 152,095 eura (nezaplatený rozdiel 76 429,662 eura). Súd tak vychádzal z uplatneného nároku poškodeného v prípravnom konaní, v ktorom si poškodený uplatnil sumu 66 487,76 eura. Minimálne uplatnená výška škody nie je objektivizovaná v súlade s tvrdenými skutočnosťami, a teda poškodený si svoj nárok na náhradu škody v trestnom konaní neuplatnil. Odvolací súd v adhéznom konaní síce aplikoval niektoré ustanovenia trestného poriadku, ale bez aplikácie hmotnoprávnych predpisov civilného práva upravujúcich zodpovednosť za spôsobenú škodu. Rozhodnutie tak mala za rozporné s hmotným právom, považuje ho za arbitrárne a nepreskúmateľné.

Dovolateľka ďalej namietala dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku s tým, že malo byť zásadným spôsobom porušené jej právo na obhajobu. Pri úkone vzatia do väzby rozhodnutím Okresného súdu Žilina, 0Tp 42/2008, na neverejnom zasadnutí konanom 7. februára 2008 došlo podľa obvinenej k porušeniu zákona, nakoľko na neverejnom zasadnutí nebol prítomný obhajca. Väzba začala plynúť 5. februára 2008 od 12.00 hod., pričom 7. februára 2008 bol obvinenej ustanovený obhajca JUDr. Viera Šeligová, advokátka; právne účinky obhajoby tak nastali až dňom prevzatia obhajoby, a to doručením opatrenia o ustanovení obhajcu. Proti rozhodnutiu o vzatí do väzby obvinená podala sťažnosť, avšak bez zastúpenia obhajcom a možnosti poradiť sa s ním a žiadosť kvalifikovane odôvodniť. Krajský súd sťažnosť preskúmal, neskúmal však postup súdu prvého stupňa čo do zákonnosti dodržania práva na obhajobu a sťažnosť ako nedôvodnú zamietol. Súd obvinenú nepoučil o tom, že lehota na podanie sťažnosti začne plynúť až momentom doručenia uznesenia o vzatí do väzby obhajkyňi. Uvedeným postupom tak súd podľa názoru obvinenej porušil jej právo na obhajobu ako aj právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Záverom dovolania obvinená poukázala na neprimeranú dĺžku trestného stíhania, keďže žaloba bola podaná v roku 2009 a súd právoplatne rozhodol až v roku 2014, pričom neprebiehala žiadne zložité či časovo náročné dokazovanie. Naopak, obe obvinené už na druhom pojednávaní spravili vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku.

Vzhľadom na uvedené dovolateľka žiadala, aby dovolací súd v rozsudku vyslovil, že napadnutým rozsudkom Okresného súdu Žilina, 32T 41/2009, z 10. apríla 2014, právoplatným 10. apríla 2014 a napadnutým rozsudkom Krajského súdu v Žiline, 2To 54/2014, z 23. júla 2014 z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/, písm. k/ Trestného poriadku bol porušený zákon v ustanovení § 122 ods. 10, ods. 13 Trestného zákona, § 9 ods. 1 písm. e/, § 281 ods. 1, § 46 ods. 3 Trestného poriadku v spojení s § 288 ods. 1 a § 37 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku a rozsudok Okresného súdu Žilina, sp. zn. 32T 41/2009, z 10. apríla 2014 a rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 2To 54/2014, z 23. júla 2014 vo výrokoch týkajúcich sa dovolateľky zrušil a zrušil aj ďalšie rozhodnutia, ktoré obsahovo na zrušené rozhodnutia nadväzujú, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a trestné stíhanie voči dovolateľke zastavil alebo aby Okresnému súdu Žilina prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu pojednal a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa podaním doručeným súdu prvého stupňa 29. decembra 2015 vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Žilina (ďalej len „prokurátor“). Dovolacie dôvody uvedené obvinenou mal za neopodstatnené, bez opory v doterajšom priebehu konania. Vzhľadom na znenie § 372 ods. 1 Trestného poriadku zaujal názor, že obvinená je oprávnená podať dovolanie iba čo do výroku o náhrade škody, nakoľko po vynesení prvostupňového rozsudku sa výslovne vzdala odvolania proti všetkým výrokom rozsudku a odvolanie podal iba poškodený, a to iba čo do výroku o náhrade škody, o ktorom odvolací súd rozhodol v neprospech obvinenej. Reštriktívny výrok cit. ustanovenia možno podľa názoru prokurátora vyvodiť z ust. § 307 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, v ktorom Trestný poriadok obmedzuje právo poškodeného podať odvolanie iba na výrok o náhrade škody a zároveň poškodeného nepripúšťa ako osobu oprávnenú na podanie dovolania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 a to z týchto dôvodov:

Obvinená Y. X. urobila vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní pred Okresným súdom Žilina 10. apríla 2014, že nepopiera spáchanie žalovaných skutkov uvedených v obžalobe v bodoch 1/ a 2/. Následne súd uznesením prijal vyhlásenie obvinenej podľa § 257 ods. 6, 7 Tr. por. Po vyhlásení rozsudku, jeho odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku, obvinená Y. X. uviedla, že sa vzdáva práva podať odvolanie za seba, ako aj za všetky oprávnené osoby. Obhajca sa k vyjadreniu obvinenej pripojil a prítomný prokurátor sa vzdal práva podať odvolanie.

Podľa § 372 ods. 1 Trestného poriadku oprávnené osoby okrem ministra spravodlivosti môžu podať

dovolanie len vtedy, ak využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté. Obvinený a osoby uvedené v § 369 ods. 5 môžu podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal prokurátor alebo poškodený a odvolací súd rozhodol v neprospech obvineného. Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal obvinený a odvolací súd rozhodol v jeho prospech.

Podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu.

Ako vyplýva z hore uvedeného, dovolaciemu súdu sa zužuje dovolací dôvod len na písmeno c/ ustanovenia §-u 371 ods. 1 Tr. por. Pri jeho skúmaní dovolací súd nezistil také pochybenia súdov nižšieho stupňa, ktoré by odôvodňovali naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Poškodená strana Tatra banka podala odvolanie proti prvostupňovému rozsudku s tým, že Krajský súd v Žiline rozsudkom z 23. júla 2014, sp. zn. 2To 54/2014, ako odvolací súd rozhodol o odvolaní poškodenej tak, že obvineným 1/ Y. X. a 2/ M. M. uložil povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenej spoločnosti Tatra banka, a.s., Hodžovo námestie 3, Bratislava, IČO: 00 686 93, škodu vo výške 66 487,76 eura (č. l. 999).

Podľa § 37 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku po vznesení obvinenia musí mať obvinený obhajcu už v prípravnom konaní, ak ide o konanie o obzvlášť závažnom zločine.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku dovolací súd uvádza, že zásadným spôsobom by bolo porušené právo na obhajobu predovšetkým tým, že obvinená nemala obhajcu, aj keď ho podľa zákona mala mať - táto skutočnosť je dôvodom dovolania bez ohľadu na to, z akého dôvodu mala obvinená obhajcu mať (§ 37, § 38). Právo na obhajobu je totiž jedným z najdôležitejších práv garantovaných nielen ústavou, ale aj medzinárodnými zmluvami o ľudských právach, a preto je jeho porušenie považované za závažnú vadu konania.

Podľa konštantnej judikatúry k porušeniu práva na obhajobu dovolací súd uvádza, že dôvod nutnej obhajoby uvedený v § 37 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku, z dôvodu, že obvinený je vo väzbe, vzniká až vzatím obvineného do väzby (§ 72 Trestného poriadku) a nie už zadržaním obvineného (§ 86 Trestného poriadku), prípadne vznesením obvinenia proti osobe podozrivej, ktorá bola zadržaná (R 39/1979).

Z obsahu trestného spisu má dovolací súd zrejmé, že 04. februára 2008 bolo obvinenej vznesené obvinenie pre zločin úverového podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 Trestného poriadku v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona (č. l. 4). Dňa 06. februára 2008 podala prokurátorka Okresnej prokuratúry Žilina na Okresný súd Žilina návrh na vzatie obvinenej do väzby. Dňa 07. februára 2008 bola obvinená vypočutá o 13,00 hod. sudcom pre prípravné konanie. Ako vyplýva zo zápisnice o výsluchu obvinenej z tohto dňa, obvinená bola poučená o práve zvoliť si obhajcu a o ostatných obhajobných právach, pričom obvinená uviedla, že si obhajcu nevolí a žiada, aby jej bol ustanovený súdom. Uznesenie o vzatí do väzby bolo obvinenej doručené 13. februára 2008. Opatrením Okresného súdu Žilina, sp. zn. 0Tp/42/2008, zo 07. februára 2008 bola obvinenej podľa § 40 ods. 1 Trestného poriadku ustanovená obhajkyňa JUDr. Anna Šeligová (č. l. 18). Uznesenie o vzatí do väzby a opatrenie o ustanovení bolo obhajkyňi doručené 15. februára 2008 (č. l. 16). O sťažnosti obvinenej proti uzneseniu

o vzatí do väzby rozhodol Krajský súd v Žiline na neverejnom zasadnutí 25. februára 2008 uznesením, sp. zn. 3Tpo 10/2008 tak, že podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť obvinenej zamietol (č. l. 28). Dovolací súd zdôrazňuje tiež skutočnosť, že obvinená bola vzatá do väzby na výsluchu pred sudcom pre prípravné konanie, nie na neverejnom zasadnutí, ako to nesprávne v podanom dovolaní namietala obhajoba. Obvinená pritom skutočnosť, že nebola pri rozhodovaní o vzatí do väzby zastúpená obhajcom v priebehu konania podľa § 371 ods. 4 Trestného poriadku nenamietala, uvedenú vadu konania namietla až v podanom dovolaní.

Najvyšší súd len dodáva, že samotný väzobný dôvod nie je dovolacím dôvodom a nemá súvis s terajším dovolaním. Argumenty obhajoby, ohľadne porušenia práva na obhajobu v čase rozhodovania o väzbe v prípravnom konaní, nemajú žiaden vplyv na zákonnosť rozsudku ohľadne viny a trestu, voči ktorému môže dovolanie smerovať. V konečnom dôsledku, výrok o vine a treste by zostal nezmenený.

Neuniklo však pozornosti dovolacieho súdu, že o väzbe obvinenej bolo neskôr v rámci prípravného konania, viackrát rozhodované jednak okresným súdom a v dôsledku podaných sťažností obvinenou aj nadriadeným krajským súdom. Pri rozhodovaní o predĺžení väzby 4. júla 2008 bola obvinená na verejnom zasadnutí zákonným spôsobom vypočutá pred sudcom pre prípravné konanie. Tiež zo zápisnice o verejnom zasadnutí Okresného súdu Žilina z 27. augusta 2008 vyplýva, že na žiadosť obvinenej o prepustenie z väzby na slobodu, bola táto zákonným spôsobom vypočutá pred sudcom a v tento deň bola prepustená z väzby na slobodu s tým, že súd prijal peňažnú záruku vo výške 200 000 Sk. Počas celého konania nebolo nikdy namietané, že postupom súdov bolo porušené právo obvinenej na obhajobu, ktoré by zakladalo dovolací dôvod.

Z uvedeného je zrejmé, že v posudzovanej veci neboli splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, teda že v konaní bolo zásadným spôsobom porušené právo obvinenej na obhajobu. Aj keby bola obvinená „teoreticky“ nezákonne vzatá po vznesení obvinenia do väzby (čo v danom prípade naplnené nebolo, nakoľko nešlo ani o prípad povinnej obhajoby podľa § 37 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku), samotná dĺžka trvania väzby sa jej započítava do výkonu trestu.

Dovolací súd tak dovolanie obvinenej Y. na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku odmietol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je opravný prostriedok prípustný.